

Vajda.

Határozottan ősmagyar eredetű szó!

Nézzük csak. A „**Vajda**” a török hódoltság előtti Magyarországon, az adott országrész feje, országnagy, kiskirály, fejedelem. Később a török hódoltság utáni kialakult szláv, cigány, népek „törzsi vezetője”. Mondják, hogy a középkori szláv, bolgár, havasalföldi, moldvai területek feje. Ez igaz, csak azt felejtik el, megmondani, hogy az adott területek főleg magyar királyi, területek, vagy hódoltságok, az adott korban. És azt is elfelejtik, hogy a bolgárok, a havasalföldi, és a moldvai vajdákat mindig keletről jött törzsfőnökök családjai adták, pl. kunok, bolgárok. Ezek a keleti törzsek, mind ragozó nyelvű törzsek, még a bolgárok is, és hozzák a HUN örökséget.

Régi magyar szavunk, mára nem nagyon használják. Mégis, a Google kereső több mind egy milliót talál belőle.

Ki is a vajda:

A magyar középkori királyságok, hódoltsági területeinek a vezetőiről beszélünk. A szláv, főként bolgár előkelők, fejedelmek, később a moldvai és havasalföldi fejedelmek a mindenkor magyar király által megtúrt, esetleg önállóan felvett címe. A középkorban általában a magyar király hűbéresei. A vajda, az egy törzs-egy „**fajta**”- vezető ember, aki érdemei elismerésül lett, mint jó „**fajta**” ember, vajda. Ezt az elismerést minden esetben egy külső hatalmi erő, első sorban a Magyar Király biztosította. A vajda minden**fajta** népből származhatott, még más**fajta** is lehetett, mint az adott terület népessége. Pl. a szerb despota, vagy az oláh vajda, a Kun kenéz. Megjegyzem némelyiket a saját nyelvén nem is vajdának hívták. A vajda a Magyar Király hűbérese adófizetője. A magyarok nevezték így. A Vajda szavunkat már a honfoglalók is használták.

A **vajda** szó egy szóbokorban helyezkedik el a **fajta, rajta, pajta**, szavakkal. Ezek a szavak összefüggnek.

Vajda > **fajta**. A közös ős egy meghatározott leszármazási ága.

Vajda > **rajta**. Csatakiáltás.

Vajda < **pajta**. Fészter, a hun világban a neve Szer.

Vajda < bátor, a szer népeiből származó fajta, a harcban élenjáró ember, és az ütközetben kiabálta, hogy rajta!

A HUN népek, között a háborúskodásokban a segédnépek, kereskedők, kovácsok, lakatosok, fazekasok, ötvösök, a zsoldosok a mai Magyarország területén, Attila idejében bizonyíthatóan, de vélhetően előtte is a **Szer**-benn éltek. Ez egy a HUN előkelők lakóterületéhez tartozó fészter volt. A magyarok ezt „**pajta**” (fészter) néven emlegetik később. Mivel a pajtában élő népek utódai közül került ki a vajda, azért van ugyanabban a szóbokorban.

Minden szóbokorba tartozó szónak, több összetett, vagy ha nem ismerjük fel az összetétel másik felét, akkor ragozott változata létezik a nyelvünkbe, ez a rag, az avult gyök. A szóbokor szavai, egy közös gondolati kép forrására, vezethetők vissza. Amennyiben a közös gondolati kép forrása bizonyítható, magyar szavakkal, úgy nem lehet kétséges a szó magyar eredete.

Vajda: Sok vajdáról tudunk Pl. Havas alföldi vajda, a fejedelemség alapítója, Basarab vajda Dzsingisz kán leszármazottjának tartotta magát. Aztán van még, Erdélyi vajda, Szerb vajda, Cigány vajda, Bolgár vajda, stb.

Fajta: Ósmagyar szó. Két részből áll: a **faj** és a **ta** gyökszavunkból. A **Faj** szó elsősorban az ember származási vonalát jelenti, a közös ősig. A „**Faj**” lehet még, állat, növény, vagy akár csak egy tulajdonság. Ember esetében, a **Faj**, a „**Ta**”, távolabb¹, tovább, a **Ta-Táig**², a közös ősig vezet. Sok szóösszetételben használjuk: fajos, fajta, fajtalan³, fajú, fajul, fajzik, fajtó, fajvessző⁴, kutyafaj, növényfaj. Újfajta, effajta, egyfajta, mindenfajta, másfajta⁵, magamfajta, magunkfajta, jófajta, ilyenfajta, ilyesfajta, hányfajta, hínárfajta, jobbfajta, kagylófajta, tájfajta, állatfajta, árufajta, cementfajta, cigarettafajta, emberfajta, fafajta, kisebbfajta, kötvényfajta, légyfajta, magafajta, magyarfajta, növényfajta, olyanfajta, stb. Manapság lehet, főnév⁶, vagy melléknévképző⁷. A **ta** gyök egy avult gyökszó, mostanában, toldaléknak hívjuk. Érthetőbb maradna a nyelvünk, ha, a toldalékok bevezetése helyett az avult gyökeinket tanítanák. A **fajta** egy összetett szó. Ezek után egyértelmű és érthető a **Faj**, és a **Ta**, szavain magyarázata.

Találat: 1 800 000.

Rajta: Ósmagyar. Összetett ragozott, szó. Két gyökszóból áll, a „**Raj**” és a „**ta**”. A „**raj**” szavunkat nem nagyon magyarázom, ilyenek a méhraj, a katonai egység. A „**ta**” a távolság meghatározása, pl. tá-tá, távoli, ahova megyünk. Olyan távoli, mint a fenti **Tata** amilyen messze van. **Ta** a messzeség. Tehát a **Rajta** szavunk eredeti jelentése A **raj**, ami egy csoport, vagy katonai egység, amit el kell, küldeni messzebb, tá-tá (távolabb). Látható az elavult **Ta** gyökszavunk.

Később, kitanultunk elfelejtettük a tá-tá szavunkat és így megváltozott a nyelvújítással a szó értelme.

A rajt szavunkat így elemezhetjük nyelvújítás után:

Rajta: ósmagyar: rajt> ritta> raitt> **rajta** < reá (határozószó) + rá-**ütt** (határozórag) + -a képző: **ő** vagy **az**.

- Rajt= az indulás megnevezése angolul start.
- Rajt= határozó szó, megmondja, hova hat. Ez több féle módon történik, néhány példa:
 - Lehet a tetején, a fején. Rajt van a vágás.
 - Lehet bárhol a felszínén. Rajta van a nadrág. A nadrágon rajt van a lyuk, amit nyíl ütött. A csizma talpán a lyuk.
 - Át is láthat rajta, mert rosszul hazudik, akkor keresztül hat, vagy éppen áttetsző.
 - Ha meg akarjuk verni az ellenséget, akkor minél többen legyünk rajta.
 - Ha eleget zsákmányoltunk, akkor veszünk rajta egy lovat. Stb.
- Rajta=igekötő. Irányulhat jelen idejű cselekvésre: rajtakaptam, hogy lopott. Ez lehet befejezett rajtavesztett, a csatában elvesztette a lábát. Lehet jövő idejű, rajtahát, menjünk rá! A jövő időt lehet szóismétléssel gyorsítani: Rajta-rajta, rajta, hát, így megnyerjük a csatát. stb.

Nosza **rajta**, gyors legények! Ériük utol azt a gímet. Írja Arany. A váratlan, a gyors, a határozott hadviselés, kifejezése, harci kiáltás, biztatás. rajtaüt, rajtaütés, rajtam, rajtad, rajtunk, rajtakapták, rajtaérték, rajtavérték, stb.

¹ ta=távolabb tovább, rövidült változata.

² Tata = papa, nagyapa, de más területeken, deda, dada, innen a szláv ded, a török ata=ős.

³ Közös ős nélküli. Vagy nem lehet őse senkinek!

⁴ Czuczor-Fogarasi szótár. „Eléjön már a régi halotti beszédben: fojanec = fajának.”

⁵ Tőlünk eltérő őstől ered.

⁶ Kutyafajta

⁷ Jófajta

Látható az egyszerű magyar gyökszavakkal elemzett szó mennyire pontosabban meghatározza, érthetőbbé teszi a szó, és a történelem, jelentését. Az is látszik, hogy a mai nyelvtan a szabályaival, mennyire elvonja a nyelvünk megértésétől a mondanivalónkat, a történelmi képünket. Nincs ezen mit csodálkozni ezért találták ki. Előfordulása igen magas: 4 370 000.

Pajta: Mondhatnám, a **paj** gyökszavunk ragozott változata, de most már tudjuk, hogy a **ta** szavunk egy elavult gyök a szóösszetétel másik fele. A **Paj** társa a **baj**. Pajtás=bajtárs, lakott valamikor a szerben, ami manapság a pajta, nyilvánvaló a katonai jelleg megjelenése, amit a szó gyöke magával hozott a HUN világból. Érdekes a Szer-benn történet összezárás következménye a „**Paj**” gyökszavunk vonzata a **Pajzánkodás**, a **Pajzán**. A szerben, ami a **pajta** a hunoknál, a háború kiszolgálói, a mesteremberek, más népek katonái, a cselédek, és a foglyok éltek, szabadon a hun törvények szerint házasodtak. A Pajta szavunk másik fele a **Ta**, mint fentebb említettem a tá-tá a távolról hordott gabona, vagy állat, hadifogoly⁸, amit el helyezünk, biztonságba mert, ott védve van a **Paj** gyökszavunk támogatásával. A pajta ma már, csak gazdasági épület, de így is kimegy a divatból, bár ott sem volt ritka a **pajzánkodás**. Pl. Dohánypajta, deszkapajta, disznópajta. stb. Még egy gondolat; a szerben élők lettek a Szerbe(k). Találat: 289 000.

Vajda

Előljáróban, a vajda, szavunkat szinte minden nyelven így mondják. Vajda a hindu, a koreai, afrikai, vietnami, mely nyelvek egyikére sem mondható, hogy szláv. Ezek után a **vaj-da**, szavunk eredetének bemutatása gyerekjáték.

Azt mondja az anyós: Olyan a **vejem**, hogy kenyérre lehetne kenni, mint **vajat**, de csak próbáljon akaratom ellen tenni, majd kivájom a szemét. A **vaj**, **vej**, **váj**, egy család. Egy szóbokor. A magyar király is így tett a területén élő vajdákkal. Küldte a karvalyt, később a varjút Hunyadi képében. Minden vajda tudta, hogy olyanná kell válnia a magyar király szemében, mint a **vaj!** És akkor nem lesz **baj!**

A **vaj** szavunk ómagyar, előtte ősmagyar: voje (vaj háj). Átvette a török: may (vaj, háj). Átvette a dravida: ney (vaj, háj). Előfordul a közmondásainkban. Pl. Akinek vaj van a fején, ne menjen a napra. A **vaj** gyökszó. Ősrégi, egyedi, nincs semmilyen változata⁹, ami kifejezné a szó jelentését, magyarul. Más nyelveken ezt a tejterméket másként hívják. Mégis a Vajda szóban, a világ majdnem az összes nyelvében, megjelenik, ez az ősmagyar gyökszó.

A **da** szavunk elavult gyök. Forrása a dádá a mikor az apa elverte a gyermeket, tanítgatta, a jóra, és az nem fogadta meg a tanácsát, mondják ma is majd lesz, kapsz, dádá. Vagy amikor a **vajda** hűbérura megengedetlen vajdát.

A **da** ősmagyar használaton kívüli, már csak szóösszetételben létező szavunk. Ez a szó a forrása a szláv da (igen) szónak. Igen-igen elverlek. Továbbá ez a gyök található a szláv deduska, és nyanya, az angol dada, dadus, a szókép minden nyelvben visszavezethető egy ősré, a magyar eredetű szóképre.

A **Vajda** összetett magyar szó.

Kromek Pál

2014 január 6.

⁸ A HUN népeknél a hadifogoly szabad mozgással rendelkezett a kijelölt településen. Ha meg akart élni be kellett illeszkedni a település életébe.

⁹ Nincs szinonimája.